

det forekommet Udvalget, at der ogsaa var Møget, der talte derfor, og at dette Forslag havde den gode Egenskab, at det vilde udjævne andre Forskjelligheder, navnlig Forskjellen imellem Forholdet mellem de højest og lavest Beskattede i de forskjellige Communer, og man har derfor fuldstændigt tiltraadt det. Der er ogsaa saameget mindre Betænkelighed ved at gaa ind paa det, som Indstillingen ikke bryder med Femtebeels-Inddelingen for Communalvalgene paa Landet, hvor (af Grunde, som det her vilde blive for vidtløftigt at anføre) en Bestemmelse, som den her foreslaaede, ikke vilde kunne passe.

Bjerring: Den Bestemmelse, der findes i Grundlovens § 57 om Fællesudvalg, har jeg forstaaet saaledes, at jeg for mit Vedkomme: ikke vilde ansee mig berettiget til at modtage Valg til Medlem af et saadant Fællesudvalg, naar jeg ikke var beredt til at stille Mæglingssforslag, der kunde udjævne de forskjellige Opfattelser, der ere fremtraadte i de to Thing. I det første Udvalgs møde, vi holdt, fremkom jeg derfor med to Mæglingssforslag. I Følge det ene skulde hver af de to Dele af Bælgerne vælge en lige stor Halvdeel, og hvert af Talene i den 1ste og 2den Paragraph, der nu ere ulige, skulde da gjøres lige. Det andet Mæglingssforslag gik ud paa at udelade af Lovens alle Bestemmelser om Valgretten og kun holde sig til § 4 om Valgbarheden. Den første Endring vandt ingen Tilslutning i Udvalget, hvorimod det andet syntes at vinde nogen Tilslutning, dog i en ganske anderledes vidtstraktning, end jeg havde tænkt mig, idet der var flere Udtalelser for at vedtage hele Lovens § 3. Sagen blev ikke bragt tilende i dette Møde, og i Mellemtiden mellem det første og andet Møde blev jeg gjort opmærksom paa, at det var tvivlsomt, hvorvidt det kunde passe med Grundlovens Tanke i § 57, at gjøre Indstilling om Noget, der ikke hørte til det, der var Uenighedens Gjenstand, og at ethvert Tilfælde, om det kunde gaae an, ikke at gjøre nogen anden Indstilling, end at lade hele den Paragraph, hvorom der var Dissens, falde bort. Jeg foretrak nu at slutte mig til det Forslag, der fremkom fra den ærede Ordfører,

naaget jeg maa tilstaae, at Endringen i Linie 14 ikke ganske tiltaler mig. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre herved, da den ærede Ordfører tilstrækkeligt har henledet Opmærksomheden paa dens Betydning, og jeg kan ganske slutte mig til hans Udtalelser. Grunden, hvorfor jeg har udbedet mig at maatte blive fritaget for at være Ordfører i Sagen, er altsaa, at jeg ikke fuldstændigt har kunnet sympatisere med det, hvorom den øvrige ærede Majoritet har været enig om at gjøre Indstilling.

Formanden: Jeg har antaget, at de Endringsforslag, der ere stillede til § 3, angaa den samme Gjenstand, nemlig Valgretten, og som Følge deraf seer jeg ikke, at der kan være overfledet Noget med Hensyn til Afgjørelsen af Uoverensstemmelsen; thi afgjør man en Uoverensstemmelse paa den Maade, at man lemper Indholdet af Paragraphen saaledes, at den i en eller anden Retning faaer Indflydelse ogsaa paa det, hvori der har været Uoverensstemmelse mellem Thingene (Endringsforslaget „større“ og „mindre“), saa mener jeg ikke, at derved er skeet Noget, der har ligget udenfor det nedsatte Fællesudvalgs Competence.

Bjerring: Jeg er netop aldeles enig med den høitærede Formand heri. Det, jeg omtalte, var en ganske anden Afgjørelsesmaade, nemlig at fæste § 3 ud og derimod beholde de andre Paragrapher.

Formanden: Jeg antog, at den ærede Landstingsmand havde næret en Tvivl, om ikke de foreliggende Forslag gik udenfor Tanken i Grundlovens § 57.

Da Ingen videre ønskede at høre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Fleertal ad § 3: i Linie 2: „mindre“ forandres til „større“, og Linie 9: „større“ forandres til „mindre“ vedtoges eenstemmigt med 29 Stemmer.